

Smysluplné stáří

Četl jsem smutný příběh o mladé ženě, která porodila zdravou holčičku, ale přes všechno úsilí lékařů druhý den neočekávaně zemřela. Protože už dvě malé děti měla, zůstaly po ní tři sirotci, kteří potřebovali péči zkušené matky. V celé širší rodině se nenašla mladší žena, která by se této nesnadné úlohy ujala – až se sama přihlásila 83letá prababička. I když na svůj věk byla celkem svěží, přece se mnozí domnívali, že na sebe bere příliš velkou odpovědnost. Své pochybnosti se však nikdo neodvážil dát najevo. Spíše se domnívali, že jde pouze o přechodný stav a že se v budoucnosti najde jiné řešení.

Skutečnost ale byla taková, že Bůh ve své milosti dával této ženě poměrně dobré zdraví a ona se v plné síle dožila 99 let. Tak jako moudrá a rozvážná vychovatelka převedla všechny tři dívky přes kritické roky dospívání a postavila je do života.

Je pravda, že ne každý ve svém „penzijním věku“ může na sebe vzít tak velký úkol jako tato žena. Její úžasný příklad však vede k zamyšlení, jestli by každý, kdo se chystá na odpočinek, nebo se dokonce už v důchodovém věku nachází, neměl uvažovat o tom, jak by ještě mohl být někomu prospěšný.

Statistika nás upozorňuje, že v roce 2030 zde bude více důchodců než mladých lidí do 18 let. Na celém světě každým rokem odcházejí miliony lidí do důchodu, což pro ně znamená náhlou změnu ve způsobu života. Překročit tuto hranici není snadné. Mnohý člověk se den ze dne zbaví odpovědnosti, kterou dosud nesl. Čas, který ho dosud jako neúprosný pán bičoval, mu nyní leží u nohou a je na něm, jak s ním naloží. Až dosud se zdokonaloval nejenom profesně ve svém zaměstnání, ale ve svých životních pádech a vzestupech, prohrách a vítězstvích, které nikoho neminou, sbíral neocenitelné životní zkušenosti. Co s nimi nyní učiní?

Známý americký mediální pracovník Bob Buford v knize *Poločas života* píše: „Lidé ve druhém poločase se podobají fagotistům. Mimo kontext orchestru není fagotista právě nejúčinnější. Trumpetisté, houslisté i pianisté mohou vystupovat sólově; fagotista většinou nemůže. A těch pár sól, která pro něj byla napsána, je určeno pro přednes s orchestrem nebo sborem. Pokud by fagotista tuto skutečnost nepřijal, deptala by ho dlouho, až by buďto odešel z orchestru, nebo se snažil vzbudit veřejný zájem o sólovou hru na fagot. Naštěstí fagotisté svůj životní úděl všeobecně přijali a dopřávají posluchačům nespočetné hodiny kouzelné hudby doplnění charakteristickými basovými tóny svých nástrojů.“

Jsi připraven na tuto neodvratnou změnu, která přijde – nebo už ve tvém případě, pokud jsi v důchodu, přišla? V seniorském období je pro tebe jednodušší rozhodovat se, jak trávit čas, co dělat a koho si zvolíš za autoritu.

Je málo pravděpodobné, že se dostaneš do podobné situace, jako výše zmíněná žena. Je ovšem jisté, že kolem tebe žije bezpočet lidí, kteří potřebují pomoc, kteří čekají třeba jen na podanou ruku, na radu, na vlídné slovo a na tvou modlitbu. Všimni si, o co žádal apoštol Pavel křesťany v Efezu: „V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne.“ (Ef 6,18)

Začneš-li tvořivým způsobem využívat svůj čas, pak ti Bůh požehná ve smyslu zaslíbení, které prostřednictvím proroka Ozeáše poslal svému lidu: „*Zasejte spravedlnost a sklízíte milosrdenství. Rozorejte tvrdou půdu vašich srdcí, neboť je nejvyšší čas, abyste konečně začali hledat Hospodina. On sám vás pak svaží deštěm své spravedlnosti.*“ (Oz 10,12 – SNC)

Modli se, aby ti Bůh dal sílu a schopnost stát se jeho nástrojem, abys k obohacení druhých uměl využít čas i dary, které ti dal.

